

Virtualizacija v IT

Kaj, kako, koliko in kje virtualizirati?

..PODJETJA SE S PRVIMI IZZIVI, POVEZANIMI Z VIRTUALIZACIJO, SREČAJO ŽE PRI NAČRTOVANJU VIRTUALNEGA OKOLJA. GRE ZA TEHNOLOŠKA, ORGANIZACIJSKA IN INVESTICIJSKA VPRAŠANJA, KI SI JIH SLEJ KO PREJ POSTAVI TAKO VODJA INFORMATIKE KOT DIREKTOR PODJETJA..

Avtor: Damir Duračković, SIMT, d. o. o.

Odločitev o vpeljavi virtualizacijskih tehnologij se navadno sprejme v tehničnem delu IT oddelka. Vodilo odločitve je povezano s poenostavljenim upravljanjem, zmanjšanjem obsega vzdrževanja, s poenostavljenim dodajanjem novih resursov, tako fizičnih kot virtualnih, ter z višjo razpoložljivostjo ter odzivnostjo aplikacij, ki jo zahtevajo poslovni uporabniki. Zelo hitro se pojavi vprašanje, katero platformo uporabiti, ter kaj vse virtualizirati. Tako z vidika strojne opreme kot z vidika poslovnih aplikacij.

KAJ TOREJ VIRTUALIZIRATI?

Povsem običajno je, da se podjetje zaradi omenjenih razlogov sprva odloči za virtualizacijo strežnikov. Kaj pa aplikacije? Pa delovne postaje? Diskovje? Ali bi virtualna aplikacija v obliki ene datoteke, fleksibilna kot vsaka druga datoteka, prinesla dodano vrednost pri upravljanju z recimo petsto delovnimi postajami? Ali ne bi bilo, z vidika upravljanja delovnih postaj, najbolje virtualizirati še njih? Rezultat je upravljanje preko centralne konzole, vsi podatki so varovani v podatkovnem centru, rezervne kopije izdelane, uporabniki pa geografsko popolnoma fleksibilni.

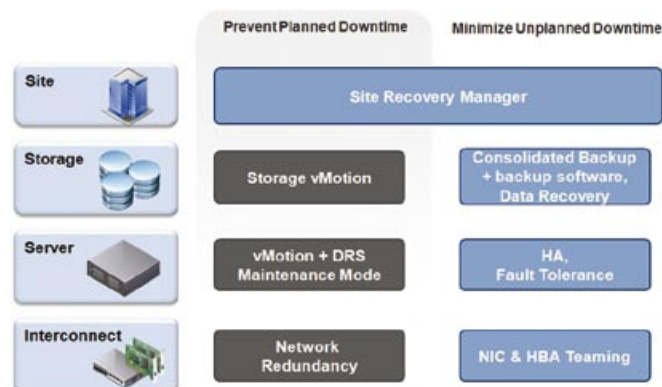
Zaradi potreb po dodatnih resursih (vse procesiranje se preseli v podatkovni center), je nujno sprejeti odločitev o postopnem prehodu v virtualno okolje. Tako z vidika začetne investicije kot z vidika optimalne razporeditve resursov. Zgodilo se je že, da je bilo načrtovano okolje bistveno preveliko in je nekaj strežnikov bilo neuporabljenih. Prav tako je za načrtovanje okolja za virtualne delovne postaje potrebno pridobiti podatke iz produkcijskega okolja. Veliko je odvisno od lastnosti strojne opreme, hitrosti procesorjev in omrežnih komponent, količine spomina in obnašanja uporabnikov. Danes se že dosegajo rezultati z 20 uporabniki po virtualnem procesorju.

va nujno potrebna. Lahko jih virtualiziramo lokalno ter v centralo preselimo samo upravljanje. Možnosti je torej več, tako za strežniški del, kot za delovne postaje.

UPRAVIČEVANJE INVESTICIJE

Kot vsako drugo je potrebno tudi investicijo v virtualizacijo upravičiti s posledičnim znižanjem stroškov. Gre za zniževanje stroškov električne energije (hlajenje in poganjanje podatkovnega centra), stroškov zunanjih izvajalcev, administratorjev, investicij v strojno opremo itn. V praksi se število virtualnih strežnikov na gostitelja giblje od 15 do 20. Število virtualnih delovnih postaj po gostitelju se giblje od 80 do 200. Nesporno je torej dejstvo, da iz tega naslova nastanejo določeni prihranki. Manjše število fizičnih strežnikov pomeni tudi manj delovnih ur za vzdrževanje, manj kilovatih ur za poganjanje, manj porabljenega prostora, manj okvar, višja razpoložljivost itn. Z izdelavo kvalitetne študije se je upravičevanje investicije, po principu »investiraj, da bi privarčeval« pokazalo za uspešno. Tudi v današnjih časih. (P.R.)

KATERE SERVISSE VIRTUALIZIRATI?

Lahko bi rekli, da največja dilema nastane, ko se tehniki odločajo katere aplikacije, baze in spletne storitve sploh virtualizirati. Ali nam pri bazi dodatno procesiranje odtehta višja razpoložljivost (če že ni v gruči)? Bomo virtualizirali produkcijsko aplikacijo, ki je najpomembnejša za podjetje (t.i. core aplikacija)? Ali pa se je morda smiselno osredotočiti samo na manjše aplikacije ter testna ali razvojna okolja, velike pa pustiti v fizičnem svetu? Kaj napraviti z oddaljenimi lokacijami? Če njihovo strojno opremo preselimo v virtualno okolje na centralni lokaciji, je dobra in podvojena poveza-

SIMT, d. o. o.

Industrijska cesta 9, 1290 Grosuplje
 Tel.: +386 1 786 62 00, Faks: +386 1 786 42 02
 E-pošta: info@simt.si; spletni naslov: www.simt.si